

מ"ת 42278/10/16 - סנד תלי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 42278-10-16 מדינת ישראל נ' תלי(עצור בפיקוח)
תיק חיצוני: 4379/16

מספר בקשה: 13

בפני	כבוד השופט ארז פורת
המבקש	סנד תלי (עצור בפיקוח)
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. כנגד המבקש הוגש כתב אישום בו יוחסו לו עבירות בנשק (נשיאה והובלה), ירי באזור מגורים, איומים, הצתה, חבלה במזיד לרכב, סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, קשירת קשר לפשע והפרעה לשוטרי במילוי תפקידו.

על פי הנתען, התרחשו האישומים, לכאורה, ביום 09/10/16 שעה שהמבקש ונאשם נוסף הגיעו ברכב בו נהג הנאשם הנוסף, לכפר קרע, במטרה להצית רכבים של בני משפחה שגרה במקום. כשהגיעו בסמוך לבית המשפחה, הנאשם האחר ירה באקדח באוויר בעוד המבקש שובר את חלונות כלי הרכב שחנו ומציתם.

לאחר מכן נמלטו השניים בנסיעה פראית. במנוסתם, פגעו ברכב אחר שהזדמן באקראי למקום, ונהגו החל במרדף אחרי רכבם של המבקש והנאשם האחר. משחסם הרכב הרודף את רכבם, נפתחה דלתו והמבקש או הנאשם האחר, ירו כדור אחד מהאקדח באוויר לצורכי הפחדה, ואז המשיכו במנוסתם.

בהמשך, החל מרדף משטרתי אחרי הרכב בו נסעו ואז החלו המבקש והנאשם האחר להימלט בנסיעה פראית ומסוכנות מפני ניידות המשטרה שרדפו אחריהם עד שלבסוף נסעו בכביש נגד כיוון התנועה, התנגשו ברכב שהגיע ממול ואז נעצרו.

כתוצאה מהתאונה נפצעו המבקש והנאשם האחר: המבקש נפצע באורח בינוני והאחר באורח קשה.

2. בהחלטתי מיום 14/11/16 סקרתי את הראיות שבתיק החקירה וקבעתי כי בתיק הוצגה תשתית ראיות

עמוד 1

לכאורה כנגד המבקש. מרבית האישומים תועדו בסרטון מצלמת אבטחה, וצינתי כי ניתן לזהות המבקש כמבצע ההצתה על פי פרטי לבוש שנמצאו על גופו בשלב מעצרו.

בשים לב לטיב האישומים והצברם, ולאור החשש הממשי, כמודגם מהאישומים, מהימלטות מאימת הדין, סברתי כי ראוי להורות על מעצרו הממשי של המבקש עד תום ההליכים בעניינו אף מבלי להפנותו לתסקיר שירות המבחן מבחינת חלופת מעצר.

3. על החלטה זו ערר המבקש, ובבש"פ 8997/16 הורה בית המשפט העליון על הכנת תסקיר מעצר "בהתייחס הן למסוכנותו של העורר והן לאפשרות של מעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני". שירות המבחן התרשם כי למבקש "קשיים לבחון סיכון בהתנהלותו" וכי הוא נוטה להשליך את התנהגותו "על גורמים חיצוניים מבלי יכולת לבחון את הבחירות שקיים".

עוד אוזכר כי למבקש בעיה של צריכת אלכוהול באופן בלתי מבוקר. לפיכך, קבע שירות המבחן כי בעניינו של המבקש "קיים סיכון להישנות התנהגות פורצת גבול".

בנסיבות אלה, לא הומלץ על אימוץ חלופת מעצר שהוצעה, בפיקוח אמו ואביו של המבקש, בשל כך ש"קיים ספק באשר ליכולתם להוות עבורו גורם סמכותי משמעותי ומרחיק משימוש באלכוהול".

4. בדיון נוסף שנקבע ליום 01/01/17, הסכימה המדינה להעברת המבקש למעצר באיזוק אלקטרוני, "בעיקר לאור העובדה שהשותף של המשיב משוחרר למעצר בית".

5. המבקש עותר כעת, לעיון מחודש בתנאי מעצרו, בשל חלוף הזמן, הפלייתו לעומת הנאשם האחר שהושם במעצר בית בלבד, והעובדה כי התקבל בידו אישור לכך שסמוך אחר האירוע, בשלב בדיקתו בבית החולים, נמצאה בדמו רמת אלכוהול גבוהה, התומכת בטענתו שהיה שיכור בעת ההתרחשויות הנטענות בכתב האישום.

6. אחר שמיעת תגובת ב"כ המשיבה, לרבות תשובה בכתב, ראיתי לדחות את הבקשה:

א. אשר לטיעון בענין חלוף הזמן, וכפי שצינתי בהחלטתי הקודמת, בחינת הדברים מעלה כי למבקש חלק נכבד בהתמשכות ההליכים על רקע בקשות חוזרות ונשנות לדחיות, בקשות שהוגשו לעיתים ביוזמתו ולעיתים בהצטרפות והסכמה לבקשת דחיה של הנאשם האחר. מכל מקום, חלפו כארבעה חודשים מאז הושם המבקש באיזוק, וזוהי תקופה שאינה מצדיקה, בנסיבות הענין ובשים לב לאופי מגבלת החירות בה נתון המבקש, עיון מחודש במעצרו.

ב. בעניין טענת האפליה אל מול הנאשם האחר, סברתי כי אין המדובר באפליה כי אם באבחנה מוצדקת נוכח מצבו הרפואי הבעייתי של המעורב האחר. על רקע מצב זה הוא נזקק לאשפוזים וטיפולים דחופים, ואפשר כי הוא עומד בפני ניתוח. בנסיבות אלה, מצבו אינו מאפשר אף את מעצרו באיזוק. כפי שמסרה המשיבה, היא עומדת על המשמר בעניין זה, ואם תחול הטבה במצבו של הנאשם האחר, תשקול לעתור למעצר באיזוק, אף בעניינו. אדגיש, כי כאמור לעיל, רק בשל הרצון שלא ליצור אבחנה רחבה במגבלת החירות של המבקש אל מול הנאשם האחר, הסכימה המשיבה, מיוזמתה, להעברת המבקש לאיזוק. על כן, איני סבור כי מתקיימת אבחנה פסולה בין המבקש לנאשם אחר.

ג. בכל הנוגע לטענת השכרות, שכעת נסמכת על ראייה רפואית (נמצא ריכוז אלקוהול בדמו של המבקש בשיעור של 64mg), ספק רב מלפניי, אם נוכח טענת המבקש כי שתה אלקוהול, ביוזמתו, עובר לאירוע, יהא בכך משום הגנה כלשהי ביחס לאישומים המיוחסים לו, שאף אינם טעונים כוונה מיוחדת. מכל מקום, בחינת סרטון מעשה ההצתה מלמד לכאורה כי המבקש פעל באופן הגיוני, ידע כיצד להצית והצליח ברצונו זה. קשה לקבוע כי מדובר בהתנהגות המאפיינת מי שנתון תחת השפעה כבדה של אלקוהול, כפי הנטען. עניין זה יתברר במהלך שמיעת הראיות וטרם ניתן להכריע בו בשלב זה. מכל מקום, ספק רב אם יונח, ולו ספק סביר, בתחולת ההגנה בנסיבות עניין.

7. מכלול הטעמים שהעלה המבקש אינם מצדיקים עיון מחודש בהחלטה לעניין מעצרו. אלמלא מצבו הרפואי של הנאשם האחר, ראוי היה המבקש להיות נתון במעצר ממשי, והמדינה הסכימה לנקיטת צעדים בכדי למתן את מגבלת החירות של המבקש, על רקע מצבו הרפואי של הנאשם האחר.

נוכח האמור, ראיתי לדחות הבקשה והמבקש יוותר, איפוא, במעצר באיזוק מכוח החלטה קודמת בעניינו.

ניתנה היום, י"ט אייר תשע"ז, 15 מאי 2017, בהעדר הצדדים.